

Ми сидимо з ветераном у світлиці ошатної хати, вбудованої край крутосхилу, що збігає до ріки. Якуб Володимирович неспішно згадує події піввікової давності, перебирає в руках нагородні документи, довідає про поранення. Пому — вісімдесят один, тож не дивно, що пам'ять зберегла лише найяскравіші епізоди моло-

...3 травня 1944-го Я. В. Борисюк знову на фронті. Вже так розпорядилася доля, що довелося йому воювати, як і в 1939-ому році, на території Польщі. Тут і трапився з ним той випадок, котрий залишив слід на все життя.

Розвідгрупа з семи чоловік під покривом темряви відправилася у ближні тили

До 50-річчя Перемоги

Куля вцілила в... гранату

На другу світову війну Якубу Володимировичу Борисюку з Пляшевої довелося ходити двічі. Спочатку жовніром польської армії, пізніше — солдатом радянської. І двічі повертався хлопець у своє мальовниче село над Стиром з страшними відзнаками війни — пораненим та покаліченим.

дості, яка припала на війну.

Польсько-лімевські сутички пригадає, як у тумані. Їх частина стояла у Радомі. Власне, була не війна, а по-бойше — відступ, паніка, поразки, розгром. Від табору військовополонених врятував шпиталь у Тарнові. Відразу два поранення — в пах і шию... З тих часів зберігає солдатський хрест та натільний білий медальйон овальної форми, з перфоративними отворами попереку. На верхній та нижній його частині відтиснені у металі написи польською мовою: «Яков Борисюк, прав. (православний), 6 НД, Дубно, 1914». У випадку загибелі власника медальйона на полі бою чи від попадання нижня частина його відламувалася і надсилалася в установу, що здійснювала мобілізацію.

гітлерівців. Бойовий наказ командування було успішно виконано. Назад, через лінійний фронт, поверталися вдосвіта. Коли вбрід переходили невеличку річку, потрапили під фашистський вогонь. Пригинаючись, розвідники шодуху кинулись до близьких заростей верболузу.

На випадок ближнього бою Якуб Володимирович тримав у лівій руці гранату, а у правій — гвинтівку. І треба ж було такому трапитися: німецька куля влучила точно в гранату. Вона не детонувала, не вибухнула повно в руці, а відлетіла, внаслідок удару, за кілька метрів у сторону. До своїх усі добралися живими. Лише рука у нашого земляка була безнадійно скаліченою.

Це трапилося 17 жовтня

1944 року. А в грудні 51. 0. Борисюк був «звільнений з армії по пораненню», як вказано у військовому квитку. Проте, медаль «За перемогу над Німеччиною» отримав, як і всі, хто скінчив війну в Берліні, Празі, Відні.

...Мале хлопця безцеремонно, по-домашньому, вмостилося на колінах Якуба Володимировича і собі взялося перебирати реченнями бойові та ювілейні нагороди.

— Внук? — запитав я.
— Правнук — хитнув голубою вестею і покладив його по голівці.

...Тоєте покоління, що не знає страхів війни. Що ж, хай тобі, синку, розповість пра-де пра-де Якуб. Коли виростеш.

Володимир МАРТИНЮК
с. ПЛЯШЕВА

Фото автора

Прапор перемоги. — 1995. — 19 квітня